

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Ποιος διέλυσε τις οικογένειες; Ποιος έβγαλε τους Ιερείς από τα σχολεία;»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Την μνήμη του Αγίου Νεκταρίου, Επισκόπου Πενταπόλεως του Θαυματουργού, τίμησε η Εκκλησία μας το διήμερο 8-9/11. Επίκεντρο του εορτασμού στην Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος ήταν ο φερώνυμος Ιερός Ναός της Νέας Ιωνίας, όπου την παραμονή της εορτής τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, παρουσία πλήθους προσκυνητών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε ότι «η εορτή του Αγίου Νεκταρίου είναι μία πρόκληση και μία πρόσκληση να καθρεπτίσουμε πάνω του τους εαυτούς μας. Πρωτίστως, οι Κληρικοί και μάλιστα, οι Επίσκοποι. Συχνά, ακόμα και στους εκκλησιαστικούς χώρους, κυριαρχεί η αδικία, όταν προκύπτει άνθρωπος ικανός, με αρετή, προσόντα, με προοπτική. Κάποιοι στέκονται δίπλα του και παραδειγματίζονται απ' αυτόν. Κάποιοι άλλοι, χωρίς ταπείνωση και αξία, τον δυσφημούν, τον διαβάλλουν, για να εξασφαλιστούν οι ίδιοι μέσα στην Εκκλησία. Αυτή την εμπειρία βίωσε ο Άγιος Νεκτάριος.

Ήταν άνθρωπος μεγάλης αρετής, πλήθους προσόντων, με προοπτική να ανέλθει στην κλίμακα της Ιεραρχίας. Όμως, γνώρισε την διαβολή και την συκοφαντία. Δεν υπερασπίστηκε τον εαυτό του, δεν διεκδίκησε την δικαίωσή του, αλλά σιώπησε και έφυγε. Δεν συνέβαλε στην αναστάτωση και στον διχασμό της Εκκλησίας, αλλά επέλεξε την φυγή, την πτωχεία, την περιφρόνηση και εμπιστεύθηκε το θέλημα του Θεού, με άκρα ταπείνωση. Όμως, η αρετή του δεν μπορούσε να κρυφτεί. Εργάστηκε ως απλός ιεροκήρυκας, μιλούσε στις καρδιές των ανθρώπων, με απλότητα.

Στήριξε, με τον Λόγο του Θεού, τις οικογένειες, έδωσε τον Χριστό στους ανθρώπους και δίδαξε με το παράδειγμά του, την συγγνώμη και την μετάνοια, που βίωσε πρώτος ο ίδιος. Αργότερα, ανέλαβε την διεύθυνση της σπουδαίας Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής, από την οποία προέκυψαν εκλεκτά στελέχη της Εκκλησίας. Έγινε γι' αυτούς το άγιο παράδειγμά τους, μίλησε στις καρδιές τους, έζησε έμπρακτα την ταπείνωση, έκανε τις πιο ευτελείς εργασίες, τιμώρησε τον εαυτό του, για να νουθετήσει τους μαθητές του. Από τα χέρια του αναδείχτηκαν μεγάλες προσωπικότητες, που έγραψαν ιστορία στην Εκκλησία.

Εν τέλει, συνέβαλε στην αναβίωση του Μοναχισμού στην Ελλάδα και μάλιστα του γυναικείου, ιδρύοντας την Μονή της Αγίας Τριάδος στην Αίγινα, όπου εγκατέστησε τις πρώτες Μοναχές, πνευματικά του τέκνα. Νουθέτησε, ενέπνευσε, καθοδήγησε και έγινε ο πρωτοπόρος της εξέλιξης του Μοναχισμού στην πατρίδα μας. Έτσι, ο περιφρονημένος, ο κυνηγημένος, ο συκοφαντημένος, δικαιώθηκε από τον ουρανό. Πλέον, είναι ο μεγαλύτερος Άγιος του 20ού αιώνα, για όλη την Ορθοδοξία, τα θαύματά του είναι πάμπολλα, τα Λείψανά του αποτελούν πηγή χάριτος».

Ο Σεβασμιώτατος μίλησε για την ανάγκη, στην εποχή μας, να αποκτήσουμε Στελέχη και μέλη της Εκκλησίας σαν τον Άγιο Νεκτάριο, «για να θεμελιώνουμε πάντοτε τον Λόγο του Θεού και να στηρίζουμε την οικογένεια, σε μια εποχή που κυριαρχούν φαινόμενα ακραίας βίας, στις οικογένειες και στα σχολεία, που μας πονούν όλους. Πολλοί ομιλούν για διαλυμένες οικογένειες. Αλήθεια, ποιος διέλυσε την οικογένεια;

Πολλοί αναφέρονται στην ανεπάρκεια των σχολείων. Ποιος έβγαλε τους Ιερείς από εξομολόγους στα σχολεία; Έχουμε όλοι ευθύνη. Γι' αυτό, απαιτείται διαρκής αγώνας και να πάρουμε απόφαση, αν θέλουμε να σώσουμε την κοινωνία μας, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, με προσευχή, με μετάνοια, με ταπείνωση, να διδάξουμε στα παιδιά μας τον Χριστό, να τα κάνουμε ζωντανά μέλη της Εκκλησίας».

Στο τέλος του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος απένειμε το οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον Προϊστάμενο του Ναού π. Ιωάννη Σωτηρόπουλο, έγγαμο και πολύτεκνο Κληρικό μας, εξάγοντας το πνευματικό και κοινωνικό του έργο στην ενορία και τον κάλεσε να μην ξεχνά ότι ο Σταυρός που θα φορά δεν είναι κόσμημα, αλλά μία υπόμνηση ότι ως Κληρικός οφείλει να φέρει πάνω του τον Σταυρό του Χριστού και να εργάζεται αδιάκοπα για την πνευματική προαγωγή και

σωτηρία του ποιμνίου του.

Ανήμερα της εορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβ. Ποιμενάρχου κ. Ιγνατίου. Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τόνισε τη σημασία της ημέρας και ανέφερε ότι: «Θέλω να εκφράσω τη χαρά μου για τη συμμετοχή των πιστών στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Ο λαός μας διψάει την αγιότητα και αναζητά την ενότητα στην Ορθόδοξη πίστη. Θέλω να ευχαριστήσω τον πατέρα Χαρίλαο που εκήρυξε σήμερα τον Θείο Λόγο, αλλά και να αναφερθώ εκ νέου στον πατέρα Ιωάννη, τον προϊστάμενο και εφημέριό σας, τον οποίο τίμησα χθες με το οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου. Όλα τα χρόνια υπηρετεί με ταπείνωση, με ευλάβεια, με θάρρος και τόλμη. Έχει πολυμελή οικογένεια, την ευθύνη του Ναού και συμμετέχει ενεργά στη διοίκηση της Μητροπόλεως, έχοντας υπό την ευθύνη του τη διεύθυνση του Συνεδριακού Κέντρου.

Χαίρομαι γιατί αποτελεί πρότυπο ιερέως, με μόρφωση, ήθος και πίστη, και εύχομαι ο Θεός να του χαρίζει δύναμη για να συνεχίζει το έργο του στην τόσο ευαίσθητη αυτή περιοχή. Είστε μια ευλογημένη ενορία· κάνετε όμορφα πράγματα στη φιλανθρωπία, στο πνευματικό έργο και στη νεότητα. Ο Άγιος Νεκτάριος να πρεσβεύει για όλους σας και ο Θεός να σας ευλογεί και να σας αγιάζει πάντοτε».

